

Plywoodbilen

KARIN WASS

Bilen var tvåsitsig, men jag satt i baksätet, som bara hade en filt på hård plywood. Jag var 9 år och fick åka med kusinen Bus Gunnar till söndagsskolan. Han hade byggt en egen bil hemma i garaget under huset, där fönstren var förtäckta för att förhindra insyn.

Bilen var färdigbyggd 1958, då den blev besiktad, godkänd och fick en artikel i Falu Kuriren den 11 oktober:

Sollerökarl byggde bil för endast tusenlappen

En händig sollerökarl, verkmästaren Gunnar Mattsson, som redan tidigare visat sig kunna klara lite av varje, var på fredagen i Mora och fick sin bil besiktad. Han har byggt den själv, och bilen är resultatet av tre års hobbyarbete. Det är en vacker bil och kan i linjeskönhet tävla med de vagnar som des stora bilfabrikernas formgivare ritat. Det är en låg och smacker tvåsitsig sportvagn i gröngul och röd färg.

På vår fråga om det fanns någon särskild anledning bakom beslutet att göra en bil själv säger Mattsson:

”Inte något annat än att det intresserade mig att göra ett försök och se om jag kunde forma en bil efter eget huvud.”

Ett chassie till en av de mindre fordmodellerna med 36 hästars motor

Gunnar Mattsson. Foto: Sam Lawson, Mora Bygdearkiv

har varit den grund, på vilken bilen byggts. Påbyggnaden är gjord av fanér och på denna har det sedan gjutits lager av plast till dess bilen fått de svepande linjer och den form den har i sitt färdiga skick.

Lackeringen har ägaren själv utfört liksom klädseln. De kontanta utläggerna har uppgått till mellan 800-1000 kronor, bilen har alltså blivit billig om man inte räknar några timpenar för hobbyarbetet. Den är mycket lätt tack vare plastkarossen. Tjänstevikten håller omkring 900 kg och att den ligger fint på vägen även i höga farter har Mattsson redan kunnat konstatera.

Gunnars son Sören som då var fyra år, har ett minne från en bilfärd över Långbanken och motorhuven lossnade, som tur var så hamnade den inte i sjön.

Svågern Milå Gunnar minns en åktur från Mångberg. I *Fältbåkk* (*Nisåbåkk* eller *Olarvsbåkk*) mötte de en bil och den föraren blev så begeistrad när han såg den ovanliga bilen att han körde i diket.

Bilen hade ingen värmeanläggning så den passade inte som vinterbil. Den ställdes in på logen, där den blev stående tills det i början på 70-talet skulle byggas en bagarstuga. Bilen blev lekplats för Sören

och grannpojken Anders Nyström, som f.ö. skrivit en artikel i DAK (Dalarnes Automobil Klubb) år 2010.

Ur tidningen DAK:

Ford Plywood

Den här bilen stod i grannens lada när jag var liten. Det blev många mil torrkörning bakom ratten tillsammans med sonen i huset och det var nog det som lade grunden till bilintresset. Tyvärr rev Gunnar ner bilen i början på 70-talet då det behövdes plats för en bakugn i ladan, ingen hann med att få stopp på rivningen. Jag [Anders] tog i alla fall rätt på chassiet och efter några år tog jag med motorn på en DAK-marknad på Lugnet, sålde förgasaren för 50 kr och resten av motorn för samma svindlande summa. Resten gav jag bort till en bekant som skickade det till Uppsala, så förhoppningsvis finns något i bruk fortfarande.

Sammanställt av Karin Wass (f. Mattsson)